

De politie aan zet: de aanpak van veelplegers in Deventer (2009). I. Bakker en M. Krommendijk (IPIT, Universiteit Twente). Politiekunde 27

Doelstelling

Inzicht verkrijgen in de resultaten en effecten van de veelplegeraanpak en de bijdrage die de Deventer politie daaraan heeft geleverd.

Hoofdvragen

1. Waaruit bestaat de veelplegeraanpak in Deventer en welke bijdrage levert de politie daaraan?
2. Hoe kan de veelplegerpopulatie worden beschreven aan de hand van achtergrondkenmerken en in hoeverre zijn hierin ontwikkelingen zichtbaar in de periode 2002 tot en met 2006?
3. Wat is de aard en omvang van de door veelplegers in Deventer gepleegde criminaliteit in de periode 2006 tot en met 2006?
4. In hoeverre bestaat een verband tussen de ontwikkelingen in de veelplegerproblematiek en de politie-inzet in het kader van de veelplegeraanpak?

Methoden van onderzoek

- documentenanalyse
- observaties
- interviews: 13 sleutelpersonen, 4 daders, 2 advocaten, 2 studenten

Samenvatting

De veelplegeraanpak is een goed voorbeeld van een dadergerichte politiestrategie, die ingepast wordt in een integrale lokale probleemaanpak waarbij actoren uit de strafrecht-, welzijns- en hulpverleningsketen intensief samenwerken. De achterliggende gedachte is dat een klein aantal veelplegers verantwoordelijk is voor een groot deel van de veelvoorkomende criminaliteit. Onderdeel van de landelijke aanpak is de Inrichting Stelselmatige Daders (ISD)-maatregel, die rechters in staat stelt veelplegers voor een periode van (maximaal) twee jaar op te sluiten, gedurende welke tijd intensief gewerkt kan worden aan resocialisatie door middel van programma's die tot gedragsverandering moeten leiden.

In deze studie wordt nagegaan hoe in het bijzonder de politie Deventer de veelplegeraanpak heeft vormgegeven, hoe de samenwerking met andere partijen is verlopen en in hoeverre de aanpak het beoogde effect heeft gesorteerd over de periode 2002-2006. Het feit dat Deventer relatief geïsoleerd ligt en weinig intergemeentelijk verkeer kent van daders die van buiten komen of uit de stad verdwijnen, maakt deze aanpak een geschikt object van evaluatie.

De studie laat zien dat de repressieve component van de veelplegeraanpak goed uit de verf komt. De aanpak is goed geïntegreerd in het politieoptreden, zowel in de basisteams als in de districtsrecherche. Doordat de politie de veelplegers opzoekt, aanspreekt, uit de anonimiteit haalt, controleert en sneller oppakt, wordt strafbaar en hinderlijk gedrag ontmoedigd. De criminaliteit gepleegd door veelplegers binnen de aanpak is afgenomen.

Het eindresultaat is evenwel niet zonder meer positief. Er is ook sprake van nieuwe aanwas van veelplegers, die wordt er dus niet mee voorkomen, en resocialisatietrajecten - doorleiding naar huisvesting, werk e.d. - verlopen vaak moeizaam. Daarmee werpt deze studie ook licht op de begrenzings van de aanpak.

